

det store båtracet 2018

En maritim kulturreise i lekens tegn

prosjektrapport

fra idé til gjennomføring

Høsten 2017 gjennomførte vi et møte der vi lanserte ulike idéer til inneværende års prosjekt.

Vår opprinnelige tanke var å knytte prosjektet til et spesifikt arrangement eller hendelse i Klubbens rikholdige programmeny. Valget falt til slutt på vårens årvisse båtkonkurranse. Dette er en uhøytidelig tevling mellom skolestarterne i Iladalen- og Ila barnehage, og foregår i området rundt gangbrua i Ilabekken.

Barna har det siste halve året fulgt en maritim tematikk, der vi har besøkt ulike kulturinstitusjoner, samt brukt mye tid på planlegging og konstruksjon av de ulike fartøyene. Disse punktene er fylldig dokumentert i rapporten.

Etterjulsvinteren har vært hektisk og innholdsrik for skolestarterne. Det ble derfor fristende å inkludere en større mengde opplevelser i prosjektrapporten.

Vi har imidlertid beholdt arbeidstittlen; Det Store Båtracet, selv om flere andre prosjektfaser gis større spalteplass i rapporten.

Å arbeide og reflektere sammen med barn ,gir en stor mengde informasjon

som vi pedagoger så gjerne ønsker å dele med dere lesere. Utfordringen blir i så måte å gjøre heftet konsist og beholde en ryddig og oversiktlig linje. I en hektisk hverdag der

Det man hører...

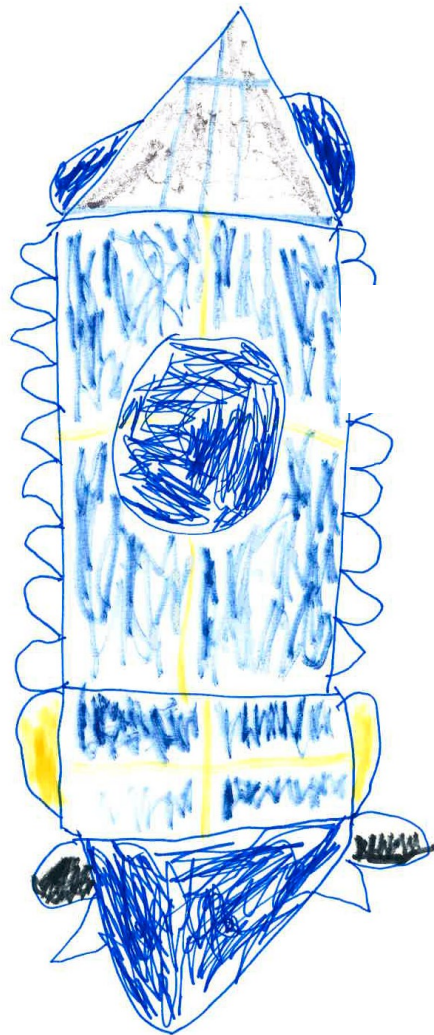
vi i utgangspunktet er barnehagearbeidere med omsorgsoppgaver, pedagogiske mål, samt en rammeplan vi skal være lojale mot, vil de prosjektbaserte arbeidsmetodene

Det man ser...

bli svært urytmiske. Vi forsøker derfor å sette oss ned med prosjektet idet vi ser at bemanningssituasjonen tillater det. Noen barnehager bruker eksterne grafiske aktører i prosjektarbeidet. Fordelen er at pedagogen

Det man gjør...

fristilles fra en svært omfattende oppgave. Forfatteren av denne rapporten mener likevel at vi, så langt det er mulig, må legge til rette for at pedagogene får sette sin egen

signatur på prosjektet de har opparbeidet et så sterkt eierforhold til. For oss som vokste opp i en tid der kameraet hadde konvensjonell film, og man pent måtte planlegge hvert

glemmer man

«skudd» i detalj, er det et privilegium å kunne jobbe visuelt uten tanke på fremkallingsutgifter og kreative begrensninger. Utfordringen med dagens løsning består i

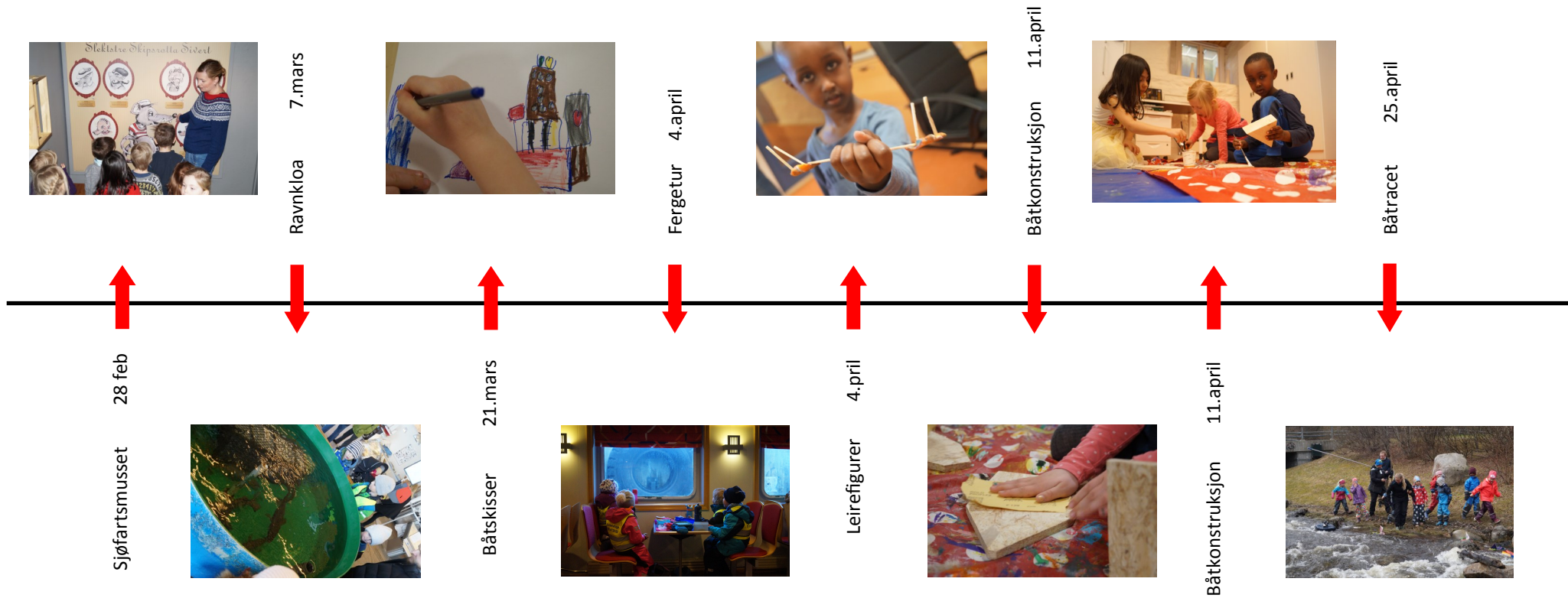
husker man

gjennomgang og utvelgelse av et massivt bildekartotek. Vi sitter igjen med så mange flotte fotodokumentasjoner av barn i samspill med andre, i undring og i felles- eller egenlek. Likeså har vi bilder som i større

lærer man!

eller mindre grad er illustrasjonsbilder. Derfor er eksponeringen av de ulike barna i denne bildeporteføljen noe tilfeldig, og barna derfor helt tilfeldig ulikt representert.

God fornøyelse!

tidslinje

prosjektgjennomføringen

Speilreflekskamera

Til kvalitetsfotografering

PC

Til bildelagring og prosjektrapport

Drone

For skildring av fugleperspektivet under båtracet

Skanner

Til skanning av barnas båtskisser

GoProkamera

Til bruk i Ilabekken

Projektor og lerret

Til refleksjon og bildefremvisning

Ipad

Som monitor til drone og GoProkamera, samt som eget kamera

mobiltelefon

Som monitor til drone og GoProkamera

digitale hjelpemidler

Trondhjems Sjøfartsmuseum ble grunnlagt i 1920 og har siden 1971 holdt til i det gamle slaveriet på Brattøra, også kalt Brattørvakta i Kjøpmannsgata 75.

Museets utstillinger er todelt og formidler seilskutetid og Trondheim som sjøfartsby og dampskipstid med særlig fokus på Det Nordenfjeldske Dampskibsselskab.

Museets samling inneholder blant annet seilskutemodeller, gallionsfigurer, skipsinstrumenter, bilder og malerier av trønderske seilskuter og lokaltrafikken på Trondheimsfjorden.

Her finnes også et bibliotek med bøker og tidsskrift om skip og sjøfartshistorie, og en pc-stasjon med tilgang til databaser med oversikt over sjøfolk, skipsregistre, gjenstander og foto.

Wikipedia

trondhjems sjøfartsmuseum

Ravnkloa er navnet på Trondheims mest kjente allmenning. Plassen ligger i enden av Munkegata, mellom Olav Tryggvasons gate og kanalen, på linjen mellom Nidarosdomen og Munkholmen. Ravnkloa er Trondheims sentrum for handel med fisk og skalldyr. Navnet Ravnkloa stammer trolig fra en Peder Raffnklaui, som er funnet i kildene så tidlig som 1619, og navnet er brukt på allmenningen fra begynnelsen på 1700-tallet.

Det har foregått fiskehandel i Ravnkloa i mange hundre år. På 1800-tallet foregikk det også torghandel her, den startet i 1841. I 1896 ble det anlagt et fisketorg i Ravnkloa, dette ble flyttet innendørs i en midlertidig fiskehall i 1945. På 1960-tallet ble fiskehallen erstattet med en ny, midlertidig fiskehall. Den ble revet i 1999. Dagens fiskhall ble åpnet i desember 2000. Den inneholder fiskeutsalgstallet Ravnkloa Fisk & Skalldyr og sommerkaféen Kloa Servering, som er et populært sted for inntak av reker på sommerkveldene. I tillegg er det salg av fisk og skalldyr direkte fra flytebryggen i Ravnkloa. Fra 2007 til 2012 drev delikatessebutikken Rafnklaui i Ravnkloa. Rafnklaui var eid bl.a. av Calle Fegth, daglig leder av restaurant Credo i Trondheim.

Selve allmenningen ble opprustet på midten av 1990-tallet, plassen ble brolagt og det ble utformet et amfi med sitteplasser rundt. Nils Aas' skulptur Den siste viking og en kopi av den gamle Ravnklo-klokka, pryder plassen. Om sommeren går det båt mellom Ravnkloa og Munkholmen flere ganger daglig, og Kystlagets fløttmann ror folk over kanalen til og fra Fosenkaia kontinuerlig når været er godt. Ravnkloa er også avgangsplass for guidede båtturer. **Wikipedia**

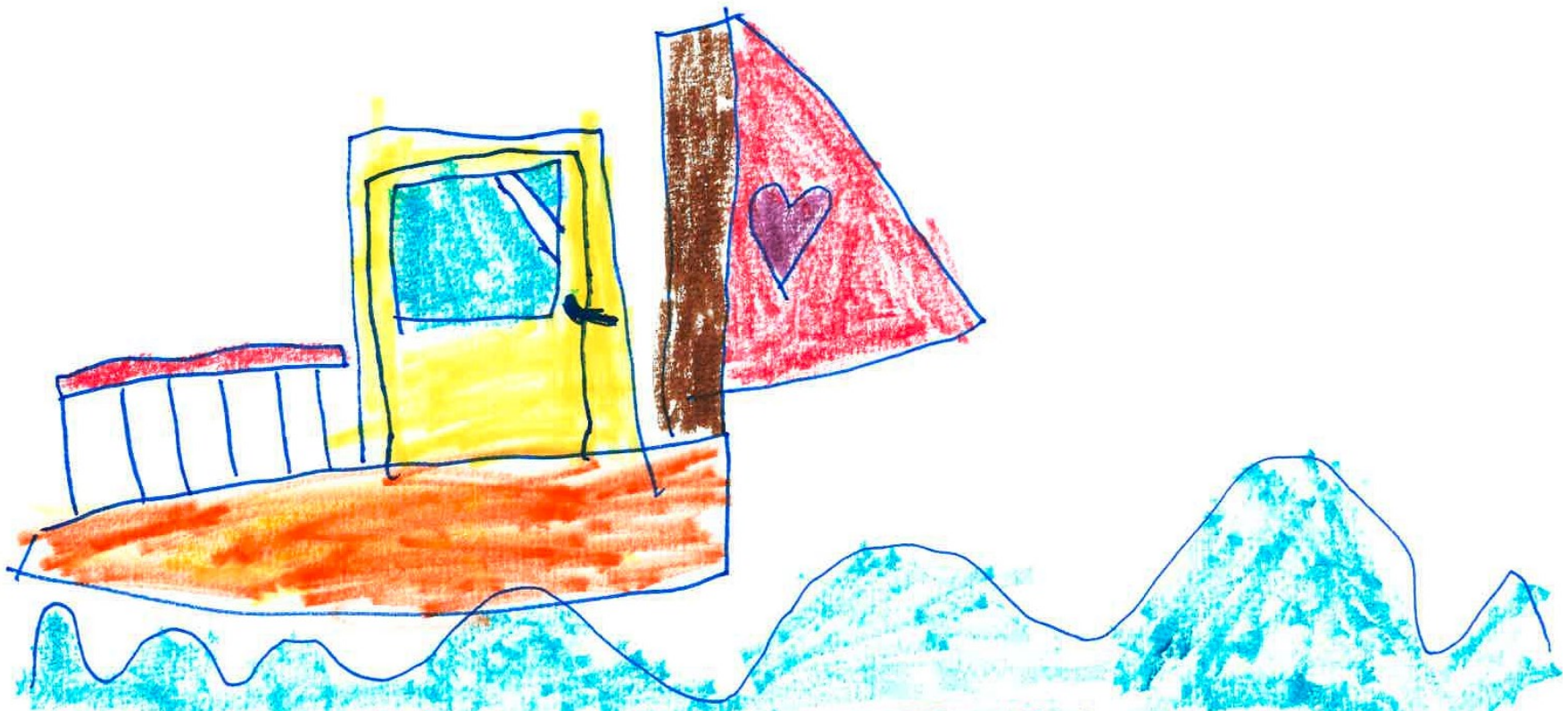
Vi gikk sjøkanten til Ravnkloa, og fikk spise matpakke i selve Fiskehallen. Barna lot seg fascinere av det runde akvariet som huset velvoksen torsk denne dagen. Likeså var de innbydende fiskefiletene i disken av interesse. Ravnkloa har også en liten museumsavdeling der barna fikk oppleve gjenstander fra tidligere fiskefangstmiljø. Som dessert fikk barna smake fiskehallens berømte fiskekaker!

ravnkloa
trondheims fiskehall

Vera:

-En dør, og innenfor den finner du rattet og sitteplaser. Under er det ekte gull!

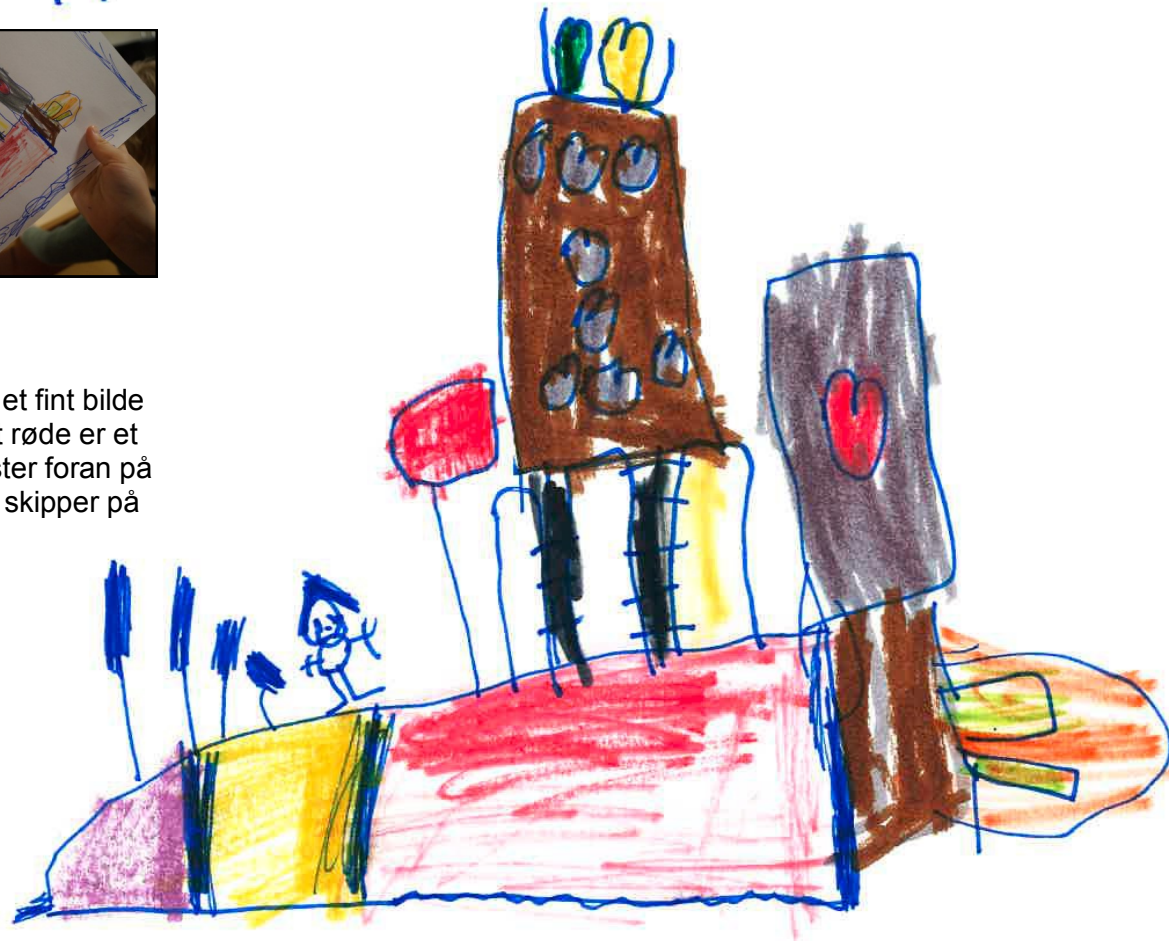

LAURA

Laura

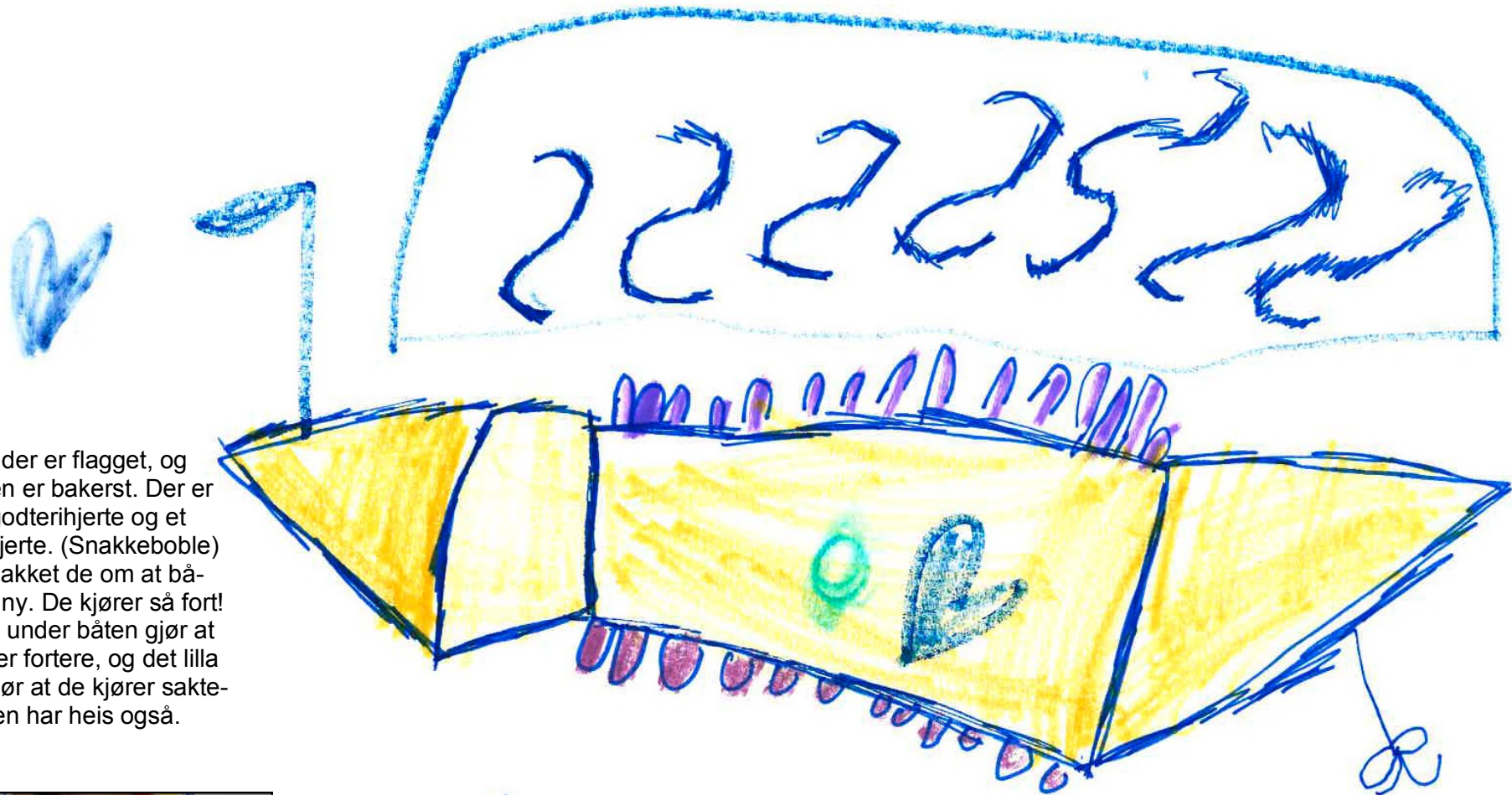
-Et seilflagg, og et fint bilde med hjerter. Det røde er et skilt. Det er master foran på båten, og jeg er skipper på båten!

Arjin

- Oppe der er flagget, og bremsen er bakerst. Der er det et godterihjerte og et fotballhjerte. (Snakkeboble)
-Der snakket de om at båten var ny. De kjører så fort! Det lilla under båten gjør at de kjører fortere, og det lilla over, gjør at de kjører saktere. Båten har heis også.

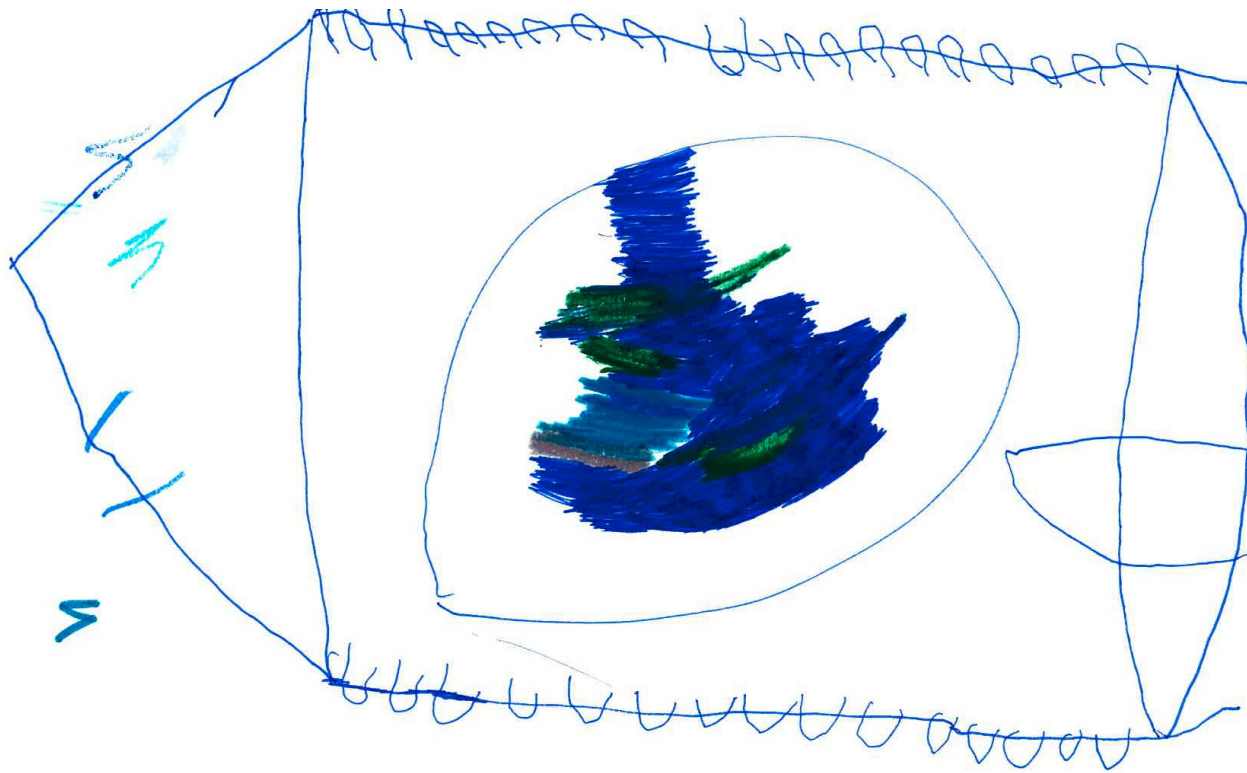
Arjin

ULLA

Ulla

-Jeg er på båten, og det er et seil med hjerte på. Det store hjertet er et godteri-hjerte. Og så har jeg tegnet en dør, men ikke den samme som Vera sin. Det er en gul pyntestripe inni styrhuset, og et gjerde, så ingen skal falle ut.

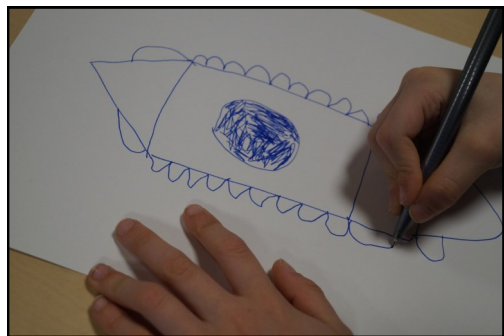

Lars Palmar

-Jeg har en tornado midt
inni båten!

William

-Båten min har en strikkemotor. Det gule er strikken. Det runde midt på båten er sånn at du kan hoppe ut hvis båten synker, og det svarte på siden foran er horn som stanger bort de andre båtene!

Samuel

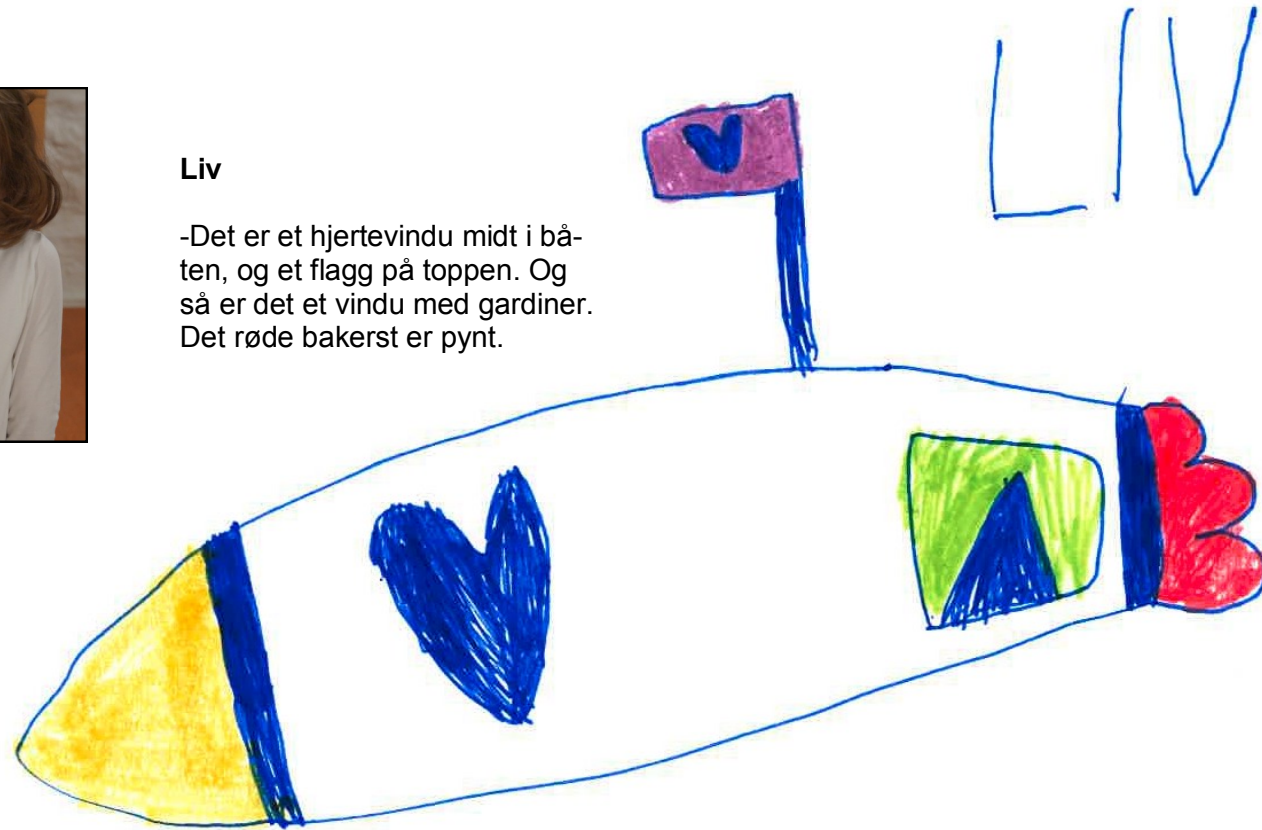
-Den har propeller bakom som gjør at den skal gå ekstra fort! Båten har øya fordi det er en monsterbåt. Og det runde midt på båten er et vindu som man kan hoppe ut av hvis båten synker. -Fremst på båten er det skjærekni-ver som skal skjære gjennom Iladalens båter!

Liv

-Det er et hjertevindu midt i båten, og et flagg på toppen. Og så er det et vindu med gardiner. Det røde bakerst er pynt.

Mohammads båt

muligheter

og materialrikdom

I enhver kreativ prosess er det vår oppgave som pedagoger å tilrettelegge for at barns begrepsunivers får næring. I tråd med vår forankring i Reggiofilosofien, ønsker vi derfor at barn skal presenteres for ulike materialer i prosjektprosessen.

Gjennom kunnskap og nysgjerrighet knyttet til avdelingens materialrikdom, ser vi at barnets kreative uttrykk blir rikt og mangfoldig.

Ved en tilgjengelig materialrikdom blir prosessen uforutsigbar og forløsende, samt gir prosjektet en kreativ dytt i barnestyrt retning.

hvordan kan en båt flyte på vannet ?

barns refleksjon rundt et mysterium

Hvordan kan en båt flyte på vannet?

Lars Palmar: Det må være vind

Laura: De er flate under. Noen flyter og andre ikke.

Liam: De har luft inni seg. Fordi luft flyter og båtene er laget av tre. Men nå er de mala, så vi kan ikke se at det er tre.

Samuel: Jeg tror det er oksygen som gjør at vi får til å puste på jorda. Og det gjør at båtene flyter.

Liam: Det er luft i jern også.

Samuel: Det er jern utenpå og tre inni.

Samuel 6 år

Mens vi venter på ferga...

Trine (pedagog): Tror dere ferga kan seile gjennom Ilabekken?

Samuel: Nei... Den er jo altfor stor jo!

Geir (pedagog): Det tror jeg ikke. Den er jo ikke større enn fingeren min!?

Samuel: Men Geir.. Det er jo fordi den er langt ute på fjorden. Den blir jo stor når den kommer til land!

Geir: Huff.. Men da tør ikke jeg være med!

Samuel: Hvorfor ikke?

Geir: Fordi da blir det jo ikke plass til alle på ferga når vi kommer langt ute på fjorden og båten blir liten igjen. Da må vi hoppe i sjøen alle sammen!

Samuel: Geir da.. Båten er jo like stor da også. Det er bare det at den SER mindre ut når den er langt borte!

Fosensambandet

Flakk–Rørvik er et fergesamband på Fylkesvei 715 mellom Flakk i Trondheim og Rørvik i Rissa kommune, begge i Sør-Trøndelag. Siden 1. januar 2011 blir det trafikkert av Fjord1 A.S.

Sambandet betjenes av MF «Glutra», den nybygde gassferga MF «Korsfjord» og MF «Tresfjord». Overfarten tar omtrent 25 minutter og går over Trondheimsfjorden.

Historie

Fergesambandet ble åpnet i Rørvika øst for Stadsbygd i 1978 med Fosen Trafikklag som operatør. Selskapet hadde også ansvar for all bussdrift på Fosenhalvøya. Sammen med hurtigbåtforbindelsen Skansen – Vanvikan, erstattet det fergesambandet Skansen – Vanvikan. [Wikipedia](#)

forventninger og undring

(samt en smule skepsis...)

Tur med Fosensambandet er et årvisst arrangement med Klubben som deltagere. Hva er vel mer naturlig enn å la barna erfare i praksis elementet de har jobbet med de siste månedene? Vi tok bussen ut til fergeleiet på Flakk, og ferga videre over fjorden til Rørvik, Fosen.

Rørvik fergeleie er under rehabilitering, men vi oppdaget en lang og fredelig strandlinje i nærheten, der vi rastet og dro på skattejakt i fjæresteinene. Selv om fjærelinjen fremsto som ren idyll ved første øyekast, ser vi at også denne siden av fjorden er svært tilgriset. Dette ble et tema vi har fordyppet oss i.

På fergetur til Fosen

Bærekraft er et begrep som så dagens lys i 1987. Brundtland-rapporten definerte da bærekraftig utvikling som; ”en utvikling som **imøtekommer behovene til dagens generasjon uten å redusere muligheten for kommende generasjoner til å dekke sine behov**”.

Begrepet brukes derfor for å karakterisere økonomiske, sosiale, institusjonelle og miljømessige sider ved menneskelige samfunn.

I dag, over 30 år senere, er tanken om bærekraftig utvikling viktigere enn noensinne. Store deler av den vestlige verden står for et uforsvarlig forbruk, langt over det som er vil være bærekraftig for de kommende generasjoner. Vi som pedagoger må derfor evne å formidle bærekraftig tenkning i barnegruppene vi forvalter.

Gjennom vår Reggioinspirerte filosofi, er idéen om gjenbruk sentral. Vi jobber miljørettet i barnegruppen, og ønsker å gi barn en god ballast for i fremtiden å kunne møte de store utfordringen i sin generasjon. En måte å gi barnet og oss selv kunnskap rundt dette, er å tilbringe tid i naturen.

bærekraftighet

en fremtid på naturens premisser

I foredrag påpeker biolog Dag Hessen viktigheten av å la barna få oppleve naturen. Han mener vi må starte nettopp der. Barn må få erfare og forske på sammenhengen mellom naturressursen og dens biologiske påvirkning. I lang tid har samspillet mellom mennesket og naturen vært eskalerende dysfunksjonelt, og derfor må

vi gi den kommende generasjon de redskapene den trenger for reversere denne utviklingen. I Oslo har man satset på hagebruk i bynære strøk. Vaterlandsparken, som i uminnelige tider har vært et belastet område for omsetning av narkotika, er nå forvandlet til en grønn oase der mennesker fra hele bydelen møtes til en prat

på tvers av etnisitet, sosiale preferanser, alder og kjønn. Der drives det dyrkning i plantekasser, og mennesker fra ulike kulturer kan utveksle erfaringer om det som kan bli en tvungen realitet om få år; **Dyrking til eget bruk.** Flere store byer, som Stockholm og København, ser ut til å ha fått opp øynene for dette

naturens skattkammer

på godt og vondt

**"WOW! Det er kanskje
blyanten til
Sjømonsteret!"**

Barns kreative undring

plast

I det siste har det vært økt fokus på den enorme mengden plastmateriale som havner i havet. Nye forskningsrapporter og studier slår fast at verdens ti største elver står for så mye som 90% av all tilførsel av plastavfall i havene. Den største plast-synderen av disse ti elvene, er Kinas Yangtze-elv, der det ifølge studier vises til at elva årlig transporterer ufattelige 1,5 millioner tonn plast ut i havet.

Det som kjennetegner disse elvene, er at de snor seg gjennom mange land der avfallshåndtering er fraværende og i beste fall nedprioritert. Historien om plastavfallet stopper ikke der. I havet smuldres plasten opp til mikrofragmenter som fisk og andre maritime arter lett forveksler med mat. Det finnes derfor spor etter mikroplast i en stadig større andel

Bare i Norge dannes det ifølge Naturvernforbundet, 8000 tonn mikroplast i året. Omtrent halvparten av dette havner i havet. Om man fyller Bergen Sentrum med 8000 tonn mikroplast, vil bergenserne stå til knes. Det er også verdt å merke seg følgende:

Om dagens forsøpling ikke opphører, vil det pr. 2050 være mer plast enn fisk i havene.

-vår miljømessige gjeldsarv

Kommunikasjon, språk og tekst

- De voksne samtaler med barna samt stiller spørsmål
- Alle barna blir språklig involverte
- Barna samtaler seg imellom
- Bruken av digitale verktøy bidrar til sosial utjevning
- Hyppige refleksjoner med barnegruppa

Kropp, bevegelse og helse

- Vi går på tur (Sjøfartsmuseet, Ravnkloa, Havna)
- Spiser sunne fiskeprodukter på Ravnkloa og fremsnakker fisk som helsegunstig mat
- Tegning og forming av leire, gir finmotorisk stimuli
- Konstruksjon av båt der barn skruer, sager, pusser og bruker hammer.

Kunst, kultur og kreativitet

- Barna tegner, maler og lager leirefigurer.
- Konstruksjon av båt der barn skruer, sager, pusser og bruker hammer
- Barnas kreativitet utfordres (hvordan kan en båt flyte på vannet? Hvorfor er det viktig at det finnes båter?)
- Det skapes gode mellommenneskelige kulturer gjennom barnas samspill i prosjektet
- Vi har besøkt kulturmarkører som Ravnkloa, Sjøfartsmuseet og Havna

fagområdene 1

i barnehagens rammeplan

Etikk, religion og filosofi

- Naturen er universell og en kulturell bro bygger
- Naturvitenskapelige betraktninger
- Barnas frie og utøylede betraktninger
- Hvordan skal vi oppføre oss om vi taper eller vinner?
- Undring over naturens mangfold

fagområdene 2

i barnehagens rammeplan

Natur, miljø og teknikk

- Vi snakker om miljøet og naturen
- Vi tar i bruk mange digitale verktøy som barna får anvende og blir kjente med
- Vi har sterkt fokus på miljørettet adferd og bærekraftig utvikling
- Det samtales med barnet rundt tekniske spørsmål. (Hvordan kan en båt flyte? Hvordan unngår vi at båten velter?)

Nærmiljø og samfunn

- Barna blir kjent med nærmiljøet
- Gjennom bruk av et GoProkamera festet til en båt, får barna anledning til "selv" å delta som styrmann i båtracet
- Gjennom dronefilming får barna et nytt blikk og perspektiv på nærområdet og båtracet spesifikt

Antall, rom og form

- Hvorfor er båten så liten når den er langt borte?
- Hvor mange barn er i gruppa?
- Vi teller båter på Havna
- Vi anvender ulike dimensjoner i konstruksjoner. (fra 2 D til 3 D)
- Det forsøkes ved hjelp digitale verktøy som gir barna tilgang til ulike element og volum knyttet til disse.
- Arbeide med tegning, leire, fyrstikker og ispinner (størrelse og farge)

konstruksjon av et fartøy

fra skisser, via leire til tre

For å gi barna en god og helhetlig opplevelse av båtprosjektet, ønsket vi å tilby størst mulig materialrikdom. I de ulike konstruksjonsfasene, har vi også benyttet et mangfold av verktøy. Slik får barna inngående kjennskap til både konstruksjonsvirke og konstruksjonsmetoder.

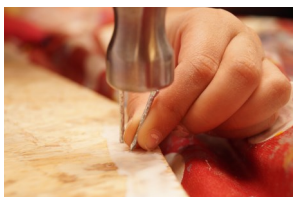
Etter å ha deltatt i flere maritime kulturbesøk i byen, var tiden inne for å lage skisser til det som tilslutt skulle bli sinnrike farkoster i Båtracet.

Vi hadde hyppige refleksjoner underveis, og hvert barn fikk komme frem og fortelle om sine respektive idéer.

Neste utfordring ble å videreutvikle skissene i leireformat, noe som dyttet prosjektfasen i en ny retning. Vi lot barna benytte fyrstikker og ispinner sammen med leiren, og dette viste seg å gi konstruksjonene nytt og spennende liv. Barna reflekterte rundt noen sentrale punkt rundt båtbygging som: - Hva får en båt til å flyte på vannet?

Tilslutt ventet hovedkonstruksjonen. Pappaen til Vera kom tidlig med en sekk konstruksjonsvirke, slik at alle fikk de emnene de ønsket. I prosessen fikk barna disponere: hammer, spiker, elektrisk drill, skruer, tøy, lim, maling og diverse gjenbruksmaterialer til detaljarbeidet og slutføringen.

På samme måte som tidligere i prosessen, fikk barna fortelle om farkostene sine, og disse ble gjenstand for refleksjon i gruppa.

Hvorfor er det viktig at det finnes båter?

Laura: Hvis de skal til andre land kan man ikke gå. Da kommer man til hav, og uten båt kan de drukne.

Liam: De bruker de til å fange mat.

Lars P: Ja, fisk.

Liam: Noen bruker de til å fiske hval, så de får spise hval.

Vera: Det blir mat til en hel uke det.

Samuel: Vi kan reise til andre steder. På en øy der det ikke finnes flyplass.

Ulla: Hva skal man gjøre hvis båten synker da?

Ulla: På store båter må man ta redningsbåt.

Samuel: Ja, den redder folk. Livbåt er luftbåter som flyter godt.

båtens betydning

barns refleksjoner

Ilabekken - fra rør til konkurranseanlegg

Som Ilabekkens nærmeste nabo har vi i et nært forhold til denne perlen midt i byen. Ilabekken har vært gjenstand for mye undring og forskning i enhetens mange barnegrupper, og har avstedkommet flere prosjekt med dertil hørende prosjektrapporter.

Vi kjenner at det er et privilegium å skulle drifte en barnehage så tett opptil en av byens flotteste parkområder, og Ilabekken har alene gitt inspirasjon til bruken av flere digitale forskningsverktøy. Vårt siste prosjekt, Livet i Ilabekken, ga oss i så måte en viktig påskjønnelse i form av Den Digitale Barnehageprisen 2018.

Året før ble vårt prosjekt, Labyrinten, publisert i det digitale barnehagetidskriftet Barnehageforum.no

Slik har Ilabekkenområdet påvirket vår måte å jobbe prosjektrettet. Likeså har vi påvirket området gjennom prosjektene som bærer Ilabekkens navn.

Hva er så historien om Ilabekken? Vi låner WikiStrindas gode beskrivelse av en åre full av mangfold, funksjonalitet og tragedie:

Ilabekken, også kalt Ihleelven/ Kvennhusbekken, har allerede fra middelalderen skaffet vannkraft til veie for mølle- og sagbruk. Denne virksomheten tok slutt i 1890-årene. Ilabekken var byens viktigste vannkilde, hvor folk hentet vann som et tillegg til det ofte dårlige brønnvannet. I 1777 ble det første vannverket i Trondheim åpnet med inntak fra Ilabekken og rørledning ut til 12 vannposter i byen, og det var brannsjef Johan Daniel Berlin som ledet byggearbeidet. Dette hadde inntak på kote 55. Fra inntaksdammen der hvor Benneches vei nå går, gikk ledninger av utborede furustokker inntil Midtbyen. I 1863 ble det bygget et nytt anlegg med inntakshus og det ble brukt støpejernsrør. Denne dammen ble rasert ved flere anledninger. En ny konstruksjon ble anlagt i 1842 og dammen fungerte til 1863, da inntaket ble flyttet til Reservedammen.

Ilavassdraget var drikkevannskilde for byen fra 1777 til 1979. Ilabekken har fra gammelt av gitt grunnlag for næringsvirksomhet og arbeidsplasser i Ila. I tillegg til mølle og vannverk, lå det stavsag, kobbermølle, reperbane og blekevoller her. Ilsvikøra ble bygd fra siste halvdel av 1700-tallet på en sandør vest for Ilabekken. Her bodde vesentlig byfiskere, sjøfolk og trelastarbeidere. Ilsvikøra har flere ganger vært i fare for å bli nedbygd til næringsformål, men er nå registrert som bevaringsområde for bolig.

Ilabekken har gjennom tidene vært en yndet lekeplass for barn. Her har de vadet, badet og fisket. Ilabekken er et flomfarlig vassdrag. Den verste flomkatastrofen i Ila fant sted i 1791. Etter sterk snøsmelting og fem dagers regn, raste demningene ved Kobberdammen og Teisendammen sammen. Flommen tok med seg møllehusene, 6 bolig-hus og 22 menneskeliv gikk tapt. Dette er den eneste damulykken i Norge som har krevd menneskeliv (2008).

Ilabekken

en oase midt i byen

ilabekken

en oase midt i byen

Før gjenåpninga i 2006 gikk Ila-bekken i kulvert fra Benneches vei til fjorden, totalt ca 700 meter. Forbi Iilsvikøra ble 100 meter av bekken lagt i rør ca1910. Flybilde fra 1951 viser at bekken gikk åpen fra Mellomila og sørover. Først på 50-tallet ble bekken lagt i rør forbi Ila pir. På 1940-tallet ble deler av bekken lagt i kulvert mellom Hanskemakerbakken og Roald Amundsens vei i forbindelse med bygging av jernbanespor fra Marienborg til lastetomta for Killingdal gruver vest i Ila. Jernbanesporet gikk der kulpen er plassert i dag. I første halvdel av 1960-tallet var bekken lagt i kulvert fra Benneches vei.

I august 2006 ble bekken gjenåpnet, og i juni 2008 ble Iladalen gjort tilgjengelig som friområde.

Ilabekken har vært en av de mest påvirkede bekker av forurensing, med store tilførsler av urensset kloakk. Vannkvaliteten på den lukkede strekningen har vært meget dårlig de siste 20-30 årene før gjenåpningen. Bekken har tapt sitt naturlige biologiske mangfold, blant annet har sjøørreten vært borte siden først på 1900-tallet. Det nye bekkeløpet får nå friskt vann fra øvre deler av vassdraget. Det er lagt vekt på å sikre livsvilkår for sjøørret, med gyte- og oppvekstområder. Ilabekken har potensialet til å bli sjøørretproduserende opp til fossen nord for Roald Amundsens vei.

Ved hjelp av det som til enhver tid befinner seg i vår digitale verktøykasse, hjelper vi barna til å forkorte avstanden til de ulike elementene. Her ser dere to eksempler på hvordan vi kan støtte og utvide barnets perspektiv. Med vår drone gis barnet mulighet til å følge begivenhetene fra et perspektiv det aldri ellers ville kunne gjort.

Bildet til høyre viser båtracet sett fra en farkost i selve racet, påmontert et GoProkamera. Slik kan barna tas med på en visuell seilas, og støttes i det å være en langt mer tilstedeværende aktør i vårens viktigste eventyr her i barnehagen. Sammen utgjør disse digitale hjelpemidlene en potent combo vi vil nyttiggjøre oss i år fremover.

to elementer møtes

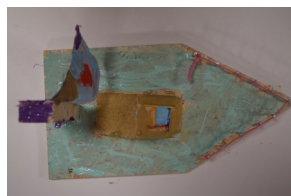
forskning ved hjelp av drone og gopro

Det årvise båtracet gikk av stabelen den 25.april. Været bød ikke på de store vårtemperaturene, men oppmøtet var over all forventning.

Båtracet har blitt en tradisjonsbærer i nærområdet, og er en uhytlig tegling mellom skolestarterne ved Ila og Ilabekken barnehage.

Båtene konstrueres de siste klubbsamlingene før konkurransen, og idet startskuddet gikk, ble over 20 båter sjøsatt et godt stykke før brua.

Bekken var vårstor, og båtene ble noe uregjerlige i den sterke strømmen. Barnehagepersonellet jobbet imidlertid iherdig for å lose båtene mot målgang. Denne gangen var det Ildalen som trakk det lengste strået, og **vi gratulerer med seieren!**

den store dagen !

oppspart spenning skal forløses

tap og vinn med samme sinn!

Barns refleksjon rundt holdninger

Hvordan skal vi oppføre oss om vi taper eller vinner?

Laura: Si buuu for Iladalen hvis de vinner.

Lars P: Nei, det er ikke fint det. Jeg har lyst til å gratulerer.
si

Ulla: Jeg håper Hjorten vinner, så kan de si gratulerer til oss.

Ava: Vi må oppføre oss og ikke si stygge ting.

Våren er på tilbudssiden. Ut av goldt jordsmonn hilser vårkåte vekster. Den er en begynnelse på noe godt, noe nytt og noe rent. Vi slutter derfor aldri å møte våren med forventning, ydmykhet og takknemlighet

en båt legger til kai...

For oss som jobber i Ila barnehage, kommer våren også med bud om et forventet vemod og savn. Små venner vi har fulgt gjennom et halvt barneliv er i ferd med å seile til en ny havn. Barn vi har iredtesatt, trøstet, rost, vasket, skiftet bleie på, og veiledet gjennom 3 år på Hjorten, sier snart takk for seg.

Ute i den store verden venter mange år på skolebenken. En sammensveiset skolestar-tergruppe skal delvis skille lag, og knytte nye vennskap i årene fremover. Vi håper at vi har gitt barna en verdiballast de vil bære med seg videre på reisen. Det har vært en fornøyelse å følge dette kullet i tre år, og vi kjenner at de vil etterlate seg et tomrom idet vi starter med blanke ark i august.

Samtidig vil vi få takke foreldregruppen for et godt samarbeid i disse årene. Vi opplever at det er lyst og vilje blant foreldrene til å støtte de gode relasjonene blant barna også i fremtiden. Det kan nok være formålstjenlig når barna tar de første ustø stegene inn i skoletilværelsen. Som barnehageansatte, og foreldre forøvrig, vil vi av og til komme opp i situasjoner der vi er usikker på hvorvidt vi tar de riktige valgene for barna. Dette er eksistensialistiske spørsmål som jeg er redd vi alle vil stå i så lenge vi er foreldre. Uansett vil vi tilstrebe å gjøre det vi *tror* er best for barnet, og vi mener at nettopp dette får være godt nok, i en tid der barneoppdragelse er mer utfordrende enn noensinne. På tross av at våre veier nå skilles, vil vi pedagogene og barna ha mange felles røtter.

Takk !

Røtter

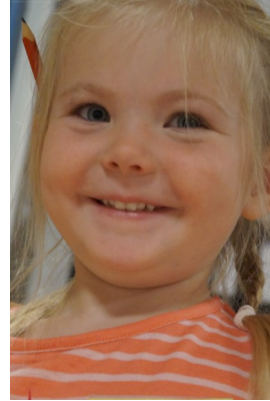
William

Samuel

Vera

Selma

Laura

Mohammad

Ulla

12 skipperere og 2 loser...

Liv

Arjin

Lars Palmar

Liam

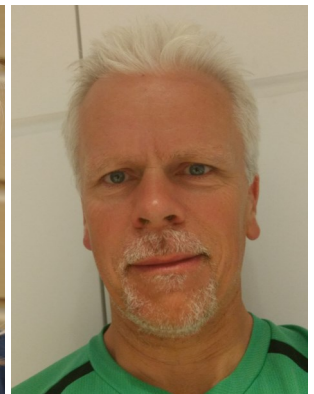
Ava

Trine (pedagog)

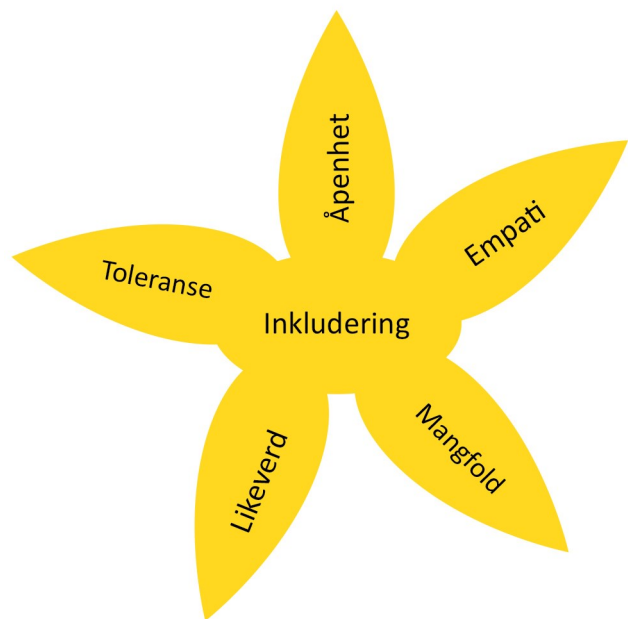
Geir (pedagog)

Ilabekken barnehager

med omsorg i et anerkjennende
og inkluderende miljø

Ilabekken barnehager

Ila barnehage

Koefoedgeilan 2c

7018 Trondheim

